BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 043856 26 Uvp
Sarajevo, 14.07.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jasminke Kubat, kao predsjednice vijeća, Amele Mahić Samardžić i Svjetlane Milišič-Veličkovski, kao članica vijeća, te Isanović-Rotić Sanite, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I.S. iz I., Ulica H.Č. broj ..., koga zastupa punomoćnik Narcis Selimotić, advokat iz Mostara, protiv akta broj: UPII/05-19-7-8/23 od 02.10.2025. godine tuženog Federalnog ministarstva prostornog uređenja Federacije BiH, u upravnoj stvari inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 043856 25 U 2 od 26.02.2026. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 14.07.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova na ime sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 043856 25 U 2 od 26.02.2026. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Federalnog građevinskog inspektora Federalne uprave za inspekcijske poslove, Sarajevo, broj: UP1-10-19-2-00232/2023-1002-10-P od 30.06.2025. godine. Tim prvostepenim rješenjem I.S., kao investitoru radova na rekonstrukciji objekta u B., naloženo je da ukloni objekat dimenzija cca. 12,5 x 12,5m koji se sastoji od prizemlja i sprata, kao i ukopanu betonsku konstrukciju dimenzija cca. 8 x 3,5m, sve sagrađeno bez odobrenja, a što se nalazi na k.č. 1387/1 i 1387/2 k.o. B., unutar obuhvata „Historijsko gradsko područje Blagaj“, koje je Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika BiH proglasila nacionalnim spomenikom BiH, i uspostavi prijašnje stanje. Rok za izvršenje naređene mjere je 90 (devedeset) dana od dana prijema rješenja, a ukoliko investitor ne postupi po naređenoj mjeri, rješenje će se izvršiti putem pravnog lica registriranog za poslove građenja, na teret investitora. O izvršenoj upravnoj mjeri, investitor građevine dužan je obavijestiti inspektora odmah u pisanom obliku, a najkasnije u roku od tri dana nakon izvršenja, dok žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, tužitelj je, putem punomoćnika, osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude iz razloga povrede federalnog zakona, kao i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da nadležni

inspekcijski organ neosnovano tvrdi da radovi koje je izvšio nisu radovi tekućeg održavanja, što je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu dalje ukazuje na član 53. stav 2. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije BiH koja odredba propisuje da odobrenje za građenje nije potrebno za radove tekućeg održavanja, održavanja i sanaciju građevina koje se mogu svrstati u radove tekućeg održavanja. Predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži i pobijanu presudu preinači, ili pak, da je ukine i vrati istom sudu na ponovno odlučivanje, a tuženog obaveže na naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 672,00 KM.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tuženi je naveo da je donesena odluka pravilna i zasnovana na zakonu.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude i stanja upravnog spisa proizilazi da je Federalni građevinski inspektor, Federalne uprave za inspekcijske poslove Sarajevo dana 23.01.2023. godine izvršio inspekcijski nadzor na licu mjesta izvedenih građevinskih radova, te je utvrdio da je investitor (tužitelj) pristupio građenju bez izdatog odobrenja za građenje, kao i da je investitor na parcelama k.č. 1387/1 i 1387/2 k.o. B. sagradio objekat nepravilne osnove dimenzija cca 12,5x12.5 m, spratnosti P+l, da je u trenutku inspekcijskog pregleda objekat pokriven sa dva četverovodna krova, sa završnim pokrivačem tipa glineni tradicionalni crijep, zatim, da je ispred objekta urađena ukopana betonska konstrukcija dimenzija cca 8 x3,5m sa pripadajućom manjom betonskom konstrukcijom, da je na objektu postavljena stolarija (fasadna), dok je na većem dijelu objekta urađena termofasada. O zatečenom stanju sačinjen je zapisnika broj: UP1-10-19-2-00013/2023-1002-P-1002-1-P od 23.01.2023. godine, koji je tužitelj potpisao i na koji nije prigovarao. Na osnovu tog zapisnika nadležni inspekcijski organ je donio rješenje od 30.01.2023. godine da se ukloni bespravno izgrađena građevina, na koje rješenje je tužitelj uložio žalbu, koju je tuženi organ rješenjem od 14.03.2023. godine odbio kao neosnovanu. Protiv tog rješenja tuženog podnesena je tužba, te je prvostepeni sud presudom broj: 09 0 U 043856 23 U od 11.04.2025. godine tužbu uvažio i prvostepeno i rješenje tuženog poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno odlučivanje. U ponovnom postupku, prvostepeni organ je donio novo rješenje broj: UP1-10-19-2-00232/2023-1002-10-P od 30.06.2025. godine, kojim je tužitelju, kao investitoru, naloženo da ukloni objekat dimenzija cca. 12,5 x 12,5m koji se sastoji od prizemlja i sprata kao i ukopanu betonsku konstrukciju dimenzija cca. 8 x 3,5m, sve sagrađeno bez odobrenja, sa spornih parcela koje su unutar „Historijsko gradsko područje Blagaj“, koje je Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika BiH proglasila nacionalnim spomenikom BiH, i uspostavi prijašnje stanje. Rok za izvršenje naređene mjere je 90 (devedeset) dana od dana prijema rješenja, a ukoliko investitor ne postupi po naređenoj mjeri, rješenje će se izvršiti putem pravnog lica registriranog za poslove građenja, na teret investitora.

Protiv ovog prvostepenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženi organ rješenjem od 02.10.2025. godine odbio kao neosnovanu, što je Kantonalni sud u Sarajevu, rješavajući po tužbi tužitelja, cijenio pravilnim i zakonitim, smatrajući da su u postupku pravilno primijenjene odredbe Zakona o upravnom postupku, kao i odredbe člana 53., 83. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 117. Zakona o inspekcijama Federacije BiH, te je tužba odbijena.

Pobijana odluka je pravilna i zakonita.

Ovaj sud, prije svega, cijeni da donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, kao ni pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Odredbom člana 3. Zakona o zaštiti dobara koja su odlukama komisije za zaštitu nacionalnih spomenika proglašena kao nacionalni spomenik BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/02, 8/02, 27/02, 6/04 i 51/07), nacionalni spomenici uživaju najviši stepen pravne zaštite utvrđene posebnim zakonima u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Odredbom člana 34. stav 3. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj 2/06, 72/07,32/08, 4/10, 13/10, 45/10, 85/21, 92/21 i 72/24), propisano je, da se pod građenjem građevine podrazumijeva izgradnja nove građevine, rekonstrukcija, dogradnja, nadogradnja, sanacija, izvođenje drugih zahvata u prostoru, uklanjanje građevine, pripremni radovi, promjena namjene građevine ili zemljišta i građenje privremenih građevina, osim radova tekućeg održavanja, radova sanacije koji se mogu smatrati tekućim održavanjem i konverzacije građevine.

Odredbom člana 35. stav 10. navedenog Zakona, propisano je da radovi redovnog održavanja i sanacije oštećene građevine, koji se mogu smatrati radovima tekućeg održavanja, podrazumijevaju radove koji ne utiču na konstrukciju građevine, zaštitu okoline, namjenu, promjenu dimenzija i vanjskog izgleda (manji popravci, malterisanje, bojenje fasade i njihovo dovođenje u prvobitno stanje, zamjena i bojenje građevinske stolarije, zastakljivanje postojećih otvora, pokrova, manjih dijelova krovne konstrukcije, zidanje pregradnih zidova, zamjena i opravka oštećenih instalacija, zidanje porušenih dimnjaka i sl.), odnosno kojima se ne mijenjaju uvjeti utvrđeni urbanističkom saglasnosti i odobrenjem za građenje.

Odredbom člana 40. stav 1. tačka 7) istog Zakona propisano je da Federalno ministarstvo prostornog uređenja, na osnovu prethodno pribavljenog mišljenja kantonalnog ministarstva prostornog uređenja, izdaje urbanističku saglasnost za izgradnju građevina i zahvata na prostorima u granicama nacionalnog spomenika koje su utvrđene Odlukom Komisije, odnosno za građevine i zahvate na područjima upisanim na Privremenu listu nacionalnih spomenika u granicama koje kao privremene odlukom utvrdi Komisija.

Odredbom člana 53. istog Zakona propisano je da se građenju građevine može pristupiti samo na osnovu izdatog odobrenja za građenje, izuzev za radove redovnog održavanja građevine i sanaciju oštećenih građevina koji se mogu svrstati u radove tekućeg održavanja, dok je odredbom člana 93. istog Zakona propisano da federalni građevinski inspektor po službenoj dužnosti naređuje investitoru, uklanjanje građevine ili njenog dijela, ili posljedica izvršenih zahvata u prostoru i uspostava prijašnjeg stanja, ako se građenje vrši ili je izvršeno bez odobrenja za građenje (stav 1. tačka 1.), a ukoliko investitor ne postupi po rješenju inspektora, rješenje će se izvršiti putem pravnog lica registriranog za poslove građenja na trošak investitora.

Odredbom člana 117. stav. 1. tačka 1. i 11. Zakona o inspekcijama Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 73/2014 i 19/17 - odluka US) je

propisano da kada inspektor utvrdi da subjekt nadzora ne postupa u skladu sa propisima, dužan je rješenjem naložiti odgovarajuće upravne mjere, između ostalog i naložiti da se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklone na način i u roku kako je određeno tim zakonom i posebnim propisima na koje se odnosi inspekcijski nadzor (tačka 1.), odnosno naložiti rušenje bespravno izgrađenog objekta ili vraćanje u prvobitno stanje terena ili privremeno zabraniti gradnju objekta do pribavljanja dozvola za gradnju u skladu sa zakonom (tačka 11.).

Dakle, predmetno činjenično utvrđenje, čiju potpunost i pravilnost ovaj sud nije mogao preispitivati u smislu člana 41. Zakona o upravnim sporovima, ukazuju na pravilnu primjenu citiranih odredaba Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije BiH, kao i Zakona o inspekcijama Federacije BiH. Nesporno iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj izveo radove gradnje građavine, koja se nalazi u „Historijskom gradskom području Blagaj“, bez odobrenja nadležnog organa, što implicira da je pravilno naloženo uklanjanje takvog bespravno izgrađenog objekata, kao i uspostava priješnjeg stanja, sa ostavljenim zakonskim rokom za postupanje po izrečenoj upravnoj mjeri, kako je to sve decidno navedeno i izreci prvostepenog rješenja.

Prigovor tužitelja da su u izvedeni radovi ustvari radovi tekućeg održavanja za koje nije potrebno odobrenje za građenje, te da je pogrešno primijenjen član 53. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije BiH, ovaj sud cijeni neosnovanim. Ovo iz razloga jer je o izvedenim radovima tužitelja sačinjen Zapisnik nadležnog inspekcijskog organa od 23.01.2023. godine, te je konstatovano da je tužitelj, na parceli koja je unutar područja koje obuhvata „Historijsko gradsko područje Blagaj“, izvršio građenje na način da je ispred objekta izgradio ukopnu betonsku konstrukciju dimenzije cca 8x3,5 m, sa manjom pripadajućom betonskom konstrukcijom, što nikako ne može predstavljati tekuće održavanje ranijeg objekta, niti se radi o sanaciji koja se može svrstati u radove tekućeg održavanja, već suprotno, radi se radovima kojim se mijenja stvarno dimenziono stanje i za koje radove je tužitelj morao imati potrebna odobrenja i dozvole. Ovaj zapisnik je tužitelju dostavljen i na njega nije prigovarao, što je indikator tačnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

Osim toga, pobijana odluka, kojom je tužba odbijena sadrži jasne, logične i konzistene razloge za zaključak da se izvedeni radovi ne mogu smatrati kao radovi tekućeg održavanja, koje ovaj sud u cijelosti prihvata kao pravilne, pa ih neće ponavljati, ali svakako upućuje na dato obrazloženje (stranica 6 obrazloženja odluke).

Cijeneći naprijed navedeno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji su u pretežnom dijelu prigovori činjenične prirode, što kako je to već rečeno nije dozvoljeno u ovaj fazi postupka, ocijenio neosnovanim te je primjenom člana 46. Stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Kako tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je odbijen i njegov zahtjev za naknadu troškova postupka, na osnovu odredbe člana 386. Zakona o parničnom postupku, koji se primjenjuje shodno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Isanović-Rotić Sanita, s.r.

Predsjednica vijeća
Jasminka Kubat, s.r.